វាចាផ្កាកន្ទ្រើយ

អនិច្ចារឿងសោកាផ្កាកន្ទ្រើយ
ម្ដេចវាសនាចារមកខុសផ្កាឯទៀត
ផ្កាដទៃដុះក្នុងព្រៃឬក្នុងស្រុក
ឬថ្មមថ្នាក់ដោតសៀតដាក់ដល់កេសា
ចុះកន្ទ្រើយហេតុម្ដេចឡើយសែនអភ័ព្វ
ទោះខំតាមច្បាមតោងគេរាល់វេលា
ឱ ធម្មជាតិម្ដេចគ្មានធាតុយុត្តិធម៌
ដុះមកជ្វីរងអប្រិយក្ដីធុញទ្រាន់
ឱ្យគេជាន់ហើយគេជេរផ្ដាសា៕

មនុស្សឃើញហើយតែងគេចឆើយមិនចង់បៀត
គួរចង្អៀតរវាតចិត្តឥតឧបមា។
មនុស្សតត្រុកនាំមកទុកស្អាងគេហា
ខ្វះយកផ្កាតាំងចិន្តាការបូជា។
គ្មានគេរាប់គ្មានគេរកយកជាគ្នា
គេនិន្ទាបេះបោះចេញទាំងក្នាញ់គ្នាន់។
កន្ទ្រើយក៏កើតជាបុស្បដុះរាយពាន់

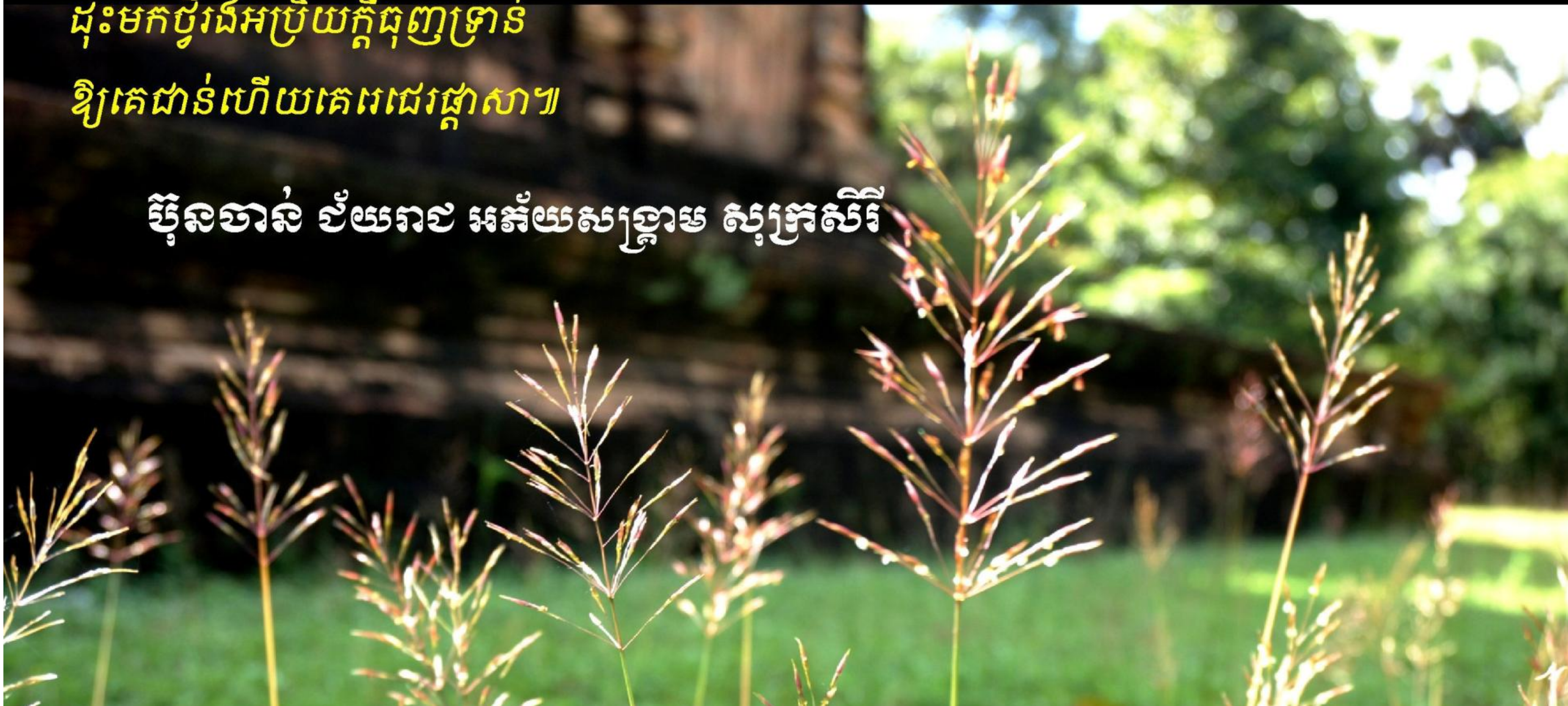

ប៊ុនចាន់ ជ័យរាជ អភ័យសង្គ្រាម សុក្រសិរី